

en hel Del at sige, hvis jeg skulde indlade mig paa den Opfordring, som fra en enkelt Side er fremkommen, om at tale om Ministeriets Program. Men det er noget, jeg finder ikke blot ikke nødvendigt men ganske overflødig. Det er en Ting, som er givet saavel ved Ministeriets Oprindelse som ved dets Sammensætning, og jeg haaber ogsaa ved dets hidtidige Handlemaade, at det Program, Venstre-reformpartiet har opstillet, ville vi trofast holde ved og søge at gennemføre. Det er jo mange store Opgaver, som paa denne Maade ligge for os, og det vil ikke være muligt at gennemføre dem uden ved strengt Arbejde, ved stor Taalmodighed, og fremfor alt ved virksom Støtte fra vort Partis Side, og i sidste Henseende har det glædet mig særdeles at høre den Tilslutning til Ministeriet, som fra saa mange Sider er bleven os til Del.

Der er kun et enkelt Punkt, som jeg skal tillade mig at berøre, fordi det er fremdraget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og fordi det paa en Maade berører mig særlig personligt. Det er Spørgsmaalet om den paa Ministeriets saavel som paa Venstre-reformpartiets Program staaende Reform af den nugældende Lovgivning angaaende den kommunale Valgret. Det er et Spørgsmaal, der ligesom andre af Programmets Spørgsmaal nærmest bør ligge under den vedkommende Fagminister, og naar jeg drager det frem, er det, som jeg antydede, kun, fordi jeg personlig er bleven kaldt frem ved Ytringer fra det ærede Medlem, jeg nys omtalte. Disse Ytringer fra hans Side drejede sig om Udtalelser, som skulde være fremkomne fra mig paa et Møde, jeg en Gang i Sommer har holdt med mine Vælgere i Svendborg Amts 5. Valgkreds. Jeg er ganske sikker paa, at det ærede Medlem ikke selv var til Stede, og at han følgelig maa have de Udtalelser, han har anført, og som han tillægger mig, fra andre. Jeg ved ikke, fra hvem det er, men jeg antager ikke, at det er fra en ganske klar Kilde. Sagen er nemlig den, at jeg ingenlunde, saaledes som han fremhævede, har ytret, at den omtalte Reform først vilde fremkomme, naar Ministeriet eller vedkommende Fagminister var sikker paa, at den kunde gaa igennem. Han har vistnok ganske Ret i at sige, at en Sikkerhed om, at en Lov vil gaa igennem, er det næsten ikke muligt at opnaa den ved at prøve det. Men jeg har heller ingenlunde sagt noget saadant.

Jeg erindrere meget tydeligt, hvad jeg sagde, og jeg kan ogsaa henvise til adskillige offentlige Tidender, hvori der har staaet et — i den Henseende i hvert Tilfælde — korrekt Referat af mine Ord. Mine Ord gik ud paa, at denne Reform, som vel sagtens enhver Reform af større Omraade, ikke bør drages frem som et Paradenummer. Det er noget, som maaske kan være forsvarligt, maaske kan være taktisk rigtigt, naar man befinder sig i Opposition, men det er noget, som et Regeringsparti og en Regering ikke kan gøre. Man har den Pligt over for sig selv, over for sit Parti og over for Vælgerne kun at drage de større Spørgsmaal frem, naar det er Meningen, at man vil have dem gennemførte nu, og det kan jo ikke nytte, at man siger, man vil, men man maa tillige have en Tro paa, at det kan lade sig gøre. Jeg bemærkede i den Anledning paa Vælgermødet, at der dog vel ikke var noget fornuftigt Menneske, som kunde tro, at det var muligt i den nys forløbne Rigsdags-samling at gennemføre et Forslag som det omtalte, og jeg bemærkede endvidere, at Forslaget vilde fremkomme, saa snart der viste sig — ingenlunde Sikkerhed, for, at det blev gennemført, det kunde aldrig falde mig ind at sige dette — men saa snart der viste sig Udsigt til, at det kunde gennemføres. Jeg tilføjede endog udtrykkeligt og betonedede, at selv om Udsigten kun var ringe, kunde Vælgerne, som jeg talte til den Gang, være overbeviste om, at vi vilde benytte os deraf og bringe Forslaget frem. Det er jo saa glædeligt, at vi her i dette Ting med Tryghed regne paa Understøttelse og med Tryghed regne paa, at den overvældende Majoritet vil støtte os, naar dette eller andre Forslag fra vor Side komme frem. Og skønt det ikke er saaledes i det andet Ting, er der i dette Ting den gladelige Fremtoning, at der samtidig med, at der viser sig den største Tendens til at forkaste flere af de Lovforslag, som Ministeriet bringer frem, lyder stadige og indtrængende Røster om, at det ikke er nogen systematisk Opposition. Det er jo glædeligt at høre, men hvor ung man end er som Politiker, er man dog gammel nok til at vide, at det kommer mindre an paa, at der bliver sagt saadant noget, end paa, at det ogsaa vises i Gerningen. Jeg haaber, at det ogsaa skal vise sig i Gerningen, at der vil være en Imødekommen ogsaa fra det andet Tings Side over for de Reformforslag, som Ministeriet i Henhold til Venstre-reformpartiets